

Πνευματικὴ Οἰκοδομὴ

■ Βαθειὰ καὶ οὐσιαστικὴ αὐτοκριτικὴ

Ἡ Γνησιότητα τῆς Ἀγάπης μας πρὸς τὸν Θεὸ* «Ὁκτὼ Σημάδια»

Μὲ ὀκτὼ σημάδια ἢ μπορεῖ τινὰς νὰ γνωρίσῃ, ἂν ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, καθὼς πρέπει·

α'. ἐὰν Τὸν ἀγαπᾷ **ἀβιάστως** καὶ ὡσὰν φυσικά·

β'. ἐὰν φυλάττῃ τὰς **Ἐντολάς Του**·

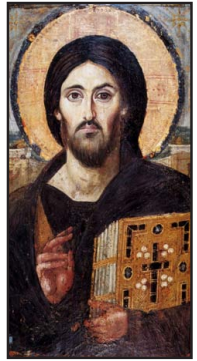
γ'. ἐὰν Τὸν ἀγαπᾷ **μὲ ὄλην τὴν καρδίαν**, χωρὶς νὰ ἀγαπᾷ ἄλλο πρᾶγμα·

δ'. ἐὰν ἐνθυμῆται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ **συχνά**· ὡς λέγει ὁ Θεολόγος Γρηγόριος, «φιλοῦσι γὰρ οἱ σφόδρα περὶ τι ἐρωτικῶς ἔχοντες, ἡδέως συνεῖναι καὶ τοῖς ὀνόμασι» (Δόγ. εἰς τὸ Βάπτισμα)·

ε'. ἐὰν ἐκφέρῃ τινὰς **δάκρυα πολλὰ**, ὅταν μόνον ἐνθυμηθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ὡς λέγει ὁ Ἅγιος Ἰσαάκ.

ς'. ἐὰν, ὅταν τινὰς προσεύχεται, **ἀβιάστως** ὁ νοῦς του ἀφίνη ὅλα τὰ ἄλλα πράγματα τοῦ κόσμου καὶ προσκολλᾶται εἰς μόνην τὴν μνήμην καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ αἰσθάνεται ἐσωτερικῶς μίαν γλυκύτητα καὶ ἀνάπαυσιν, ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην γλυκύτητα καὶ ἀνάπαυσιν, καὶ ὅσον περισσότερο ἀργοπορεῖ εἰς τὴν τοιαύτην κατάστασιν τῆς προσευχῆς, τόσον καὶ περισσότερο δείχνει ὅτι ἀγαπᾷ τὸν Θεόν.

Τοῦτο τὸ σημεῖον ἀναφέρει ὁ Θεσσαλονίκης μέγας Γρηγόριος, λέγων· «ὅταν τὸν νοῦν πρὸς τὸν Θεὸν ἀνατείνῃς, ὑπ' οὐδενὸς ἀνθέλεκῃ τῶν κάτω, ἀλλὰ πάντων ἐπιλανθανόμενος ἀβιάστως χωρὶς διαλογισμῶν, χαίρων ἐντρυφᾷ τῇ τοῦ Θεοῦ μνήμῃ καὶ ταῖς πρὸς Αὐτὸν εὐχαῖς, τότε γινῶθι τῆς πρὸς Θεὸν ἀγάπης καθαρῶς ἀψάμενος· καὶ μετὰ τοσοῦτον ταύτης μετέχων, καθ' ὅσον ὁ τῆς τοιαύτης πρὸς Θεὸν ἐντεύξεως, μᾶλλον δὲ ἐνώσεως, παρατείνεται

καιρός» (Λόγ. εις τὸν Εὐαγγελ. Ἰωάν.).

ζ. Ἐὰν **χαίρεται**, ὅταν **πάσχη** διὰ τὸν Θεὸν καὶ διὰ τὴν Ἐντολὴν **Του**, ὡς λέγει ὁ Ἀπόστολος· «νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασι ὑπὲρ ὑμῶν» (Κολασ. α' 24). **Καὶ** πάλιν· «ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς Αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ Αὐτοῦ πάσχειν» (Φιλιπ. α' 29).

η'. δὲ καὶ τελευταῖον, **ἐὰν δὲν νικᾶται** ἢ πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπη του **ἀπὸ κανένα ἐναντίον**, ὡς λέγει ὁ Θεῖος Παῦλος· «ἐνεκά Σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ... ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. Πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε ὑψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν» (Ρωμ. η' 36-39).

* * *

Τώρα, ἐξέτασαι σὺ τὸν ἑαυτὸν σου καὶ ἰδὲ ἂν ἔχῃς αὐτὰ τὰ **σημάδια τῆς πρὸς Θεὸν ἀγάπης**.

Καὶ α'. στοχάσου, **ἀγαπᾶς** ἐσὺ τὸν Θεόν, καθὼς φυσικὰ ἀγαποῦν τὰ νήπια τοὺς γονεῖς των καὶ καθὼς κάθε ζῶον ἀγαπᾷ ἐκείνους ὅπου τὸ ἐγέννησαν;... ὡς λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος (ἽΟρ. κατὰ πλάτ. β').

Ἀγαπᾶς τὸν Θεόν, καθὼς φυσικὰ ὅλα τὰ ὄντα ἀγαποῦν τὸ ἀγαθὸν καὶ καλόν; **καθὼς** ὁ κάθε ἕνας ἀγαπᾷ τὸν εὐεργέτην του; **καὶ** κάθε φίλος ἀγαπᾷ τὸν φίλον του; **καθὼς** τὸ μάτι φυσικὰ ἀγαπᾷ τὸ φῶς; **καὶ** καθὼς τὸ ζῶον φύσει ἀγαπᾷ τὴν ζωὴν; **καταλαμβάνεις** πῶς ἢ θέλῃσις σου καὶ ἡ διάθεσις τῆς καρδίας σου, μόνη καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ της, κλίνει καὶ τρέχει εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ ὄχι εἰς ἄλλο πρᾶγμα, ὅταν τὴν ἀφήσῃς ἐλεύθερην καὶ δὲν τὴν βιάξῃς; **καθὼς** καὶ ὁ μπουσουλὰς τοῦ карабиоῦ, ἀπὸ ὅποιον μέρος καὶ ἂν τὸν γυρίσῃς, αὐτὸς πάλιν ἀπὸ λόγου του κλείνει πρὸς τὸν ἠγαπημένον βόρειον πόλον του;

Ἄχ! ἐγὼ στοχάζομαι πῶς ὅλα μὲν τὰ ἄλλα μάταια πράγματα τοῦ κόσμου, ἡδονὰς καὶ δόξας καὶ χρήματα, τὰ ἀγαπᾶς ὡσὰν φυσικά, καὶ χωρὶς νὰ βιάσῃς τελειῶς τὴν θέλῃσίν σου· **τὸν δὲ Θεὸν μόλις καὶ μετὰ βίας ἀγαπᾶς**, βιάζωντας με κόπον πολὺν τὴν καρδίαν σου.

β'. Ἐξέτασαι ἂν φυλάττης ὅλας τὰς Ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, διότι ὅποιος ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, ἐξ ἀνάγκης φυλάττει καὶ τὰς Ἐντολὰς Του, καθὼς τὸ εἶπε ὁ μόνος Του· «ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς Ἐντολὰς τὰς Ἐμᾶς τηρήσατε» (Ἰωάν. ιδ' 15)· καὶ ἐξ ἐναντίας, ὅποιος δὲν ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, οὔτε καὶ τὰς Ἐντολὰς Του φυλάττει· «ὁ μὴ

ἀγαπῶν Με τοὺς λόγους Μου οὐ τηρεῖ» (αὐτόφι, 24).

Εσὺ ὅμως φοβοῦμαι ὅτι ὄχι μόνον δὲν φυλάττεις ὅλας τὰς Ἐντολὰς τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἂν κάμης κάμμιαν, τὴν κάμνεις καὶ ἐκείνην **ἀτελῆ, κολοβὴν με χιλίους γογγυσμοὺς καὶ τόσας κενοδοξίας.**

γ'. Στοχάσου, ἂν ἐσὺ ἀγαπᾷς τὸν Θεὸν ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος του, καθὼς εἶσαι προσταγμένος (Ματθ. κβ' 37)· διότι, ἐὰν μόνον **μοιρασθῇ** εἰς δύο πραγμάτων ἀγάπαις ἢ ψυχὴ σου καὶ δεχθῇ μέσα ἢ καρδιά σου **μίαν μοναχὴν προσπάθειαν** ἐνὸς παραμικροῦ πράγματος **ἕως τριχός**, ἤξευρε ὅτι δὲν ἀγαπᾷς τὸν Θεὸν μὲ ὅλην σου τὴν ψυχὴν καὶ μὲ ὅλην σου τὴν καρδίαν.

Κάμε τώρα λογαριασμὸν καὶ ἰδὲ πόσον εἶσαι μακρὰν τῆς Θείας ἀγάπης· διότι ἡ ἰδική σου καρδιά εἶναι **μοιρασμένη ὄχι εἰς δύο, ἀλλὰ εἰς τόσα πολλά κομμάτια**, ὅσαις εἶναι καὶ ἡ ἀγάπαις καὶ ἡ προσπάθειαις ὅπου ἔχεις εἰς κάθε πρᾶγμα.

Επειτα ἐρεύνησαι τὸν ἑαυτὸν σου νὰ ἰδῆς ἂν ἔχης καὶ τὸ **δ'**. καὶ **ε'**. καὶ **ζ'**. καὶ **η'**. σημάδι τῆς πρὸς Θεὸν ἀγάπης.

* * *

Ἀλοίμονον! ἐσὺ φαίνεται μοι, ὅτι μόλις καὶ μετὰ βίας ἐνδυμᾶσαι τὸ Ὄνομα τοῦ Θεοῦ, μίαν ἢ δύο φοραῖς τὴν ἡμέραν, μὲ τὸ νὰ συλλογίζεσαι ὁ νοῦς σου ὅλον τὰ βιωτικά καὶ τὰ μάταια.

Εσένα ἢ καρδιά σου εἶναι τόσον σκληρά, ὅπου ὄχι μόνον **δὲν δακρῦει** ὅταν ἀκούσῃ τὸ γλυκύτετον καὶ παμπόθητον Ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ **οὔτε κἂν μαλακῶνει ὀλίγον τι**, ὅταν βλέπῃ τὸν Θεὸν τῆς προσηλωμένον διὰ τὴν ἀγάπην τῆς, ἀδικοφονευμένον καὶ αἱματοκυλισμένον ἐπάνω εἰς τὸν Σταυρόν.

Εσὺ **ὅταν παραστέκεσαι εἰς τὴν προσευχήν**, τότε ὁ νοῦς σου ἔχει νὰ συλλογισθῇ ὅλα τὰ μάταια καὶ κοσμικά, **τρέχωντας ἐδῶ καὶ ἐκεῖ** χωρὶς νὰ προσέχη καὶ νὰ γλυκαίνεται εἰς τὰ λόγια τῆς προσευχῆς· καὶ ἂν ὀλίγη ὥρα περάσῃ, παρευθὺς **βαρύνεσαι καὶ ἀδημονεῖς**· ἐσὺ πότε ἐχάρης, ὅταν τι ἔπαθες διὰ τὸν Θεόν; **ἐσὺ** τόσην ὀλίγην ἀγάπην ἔχεις εἰς τὸν Θεόν σου, ὅπου ὅταν σοῦ ἀκολουθήσουν πειρασμοί, θλίψεις καὶ ἐναντιότητες, εὐθὺς ἀποκάμνεις καὶ στρέφεται εἰς τὰ ὀπίσω ἀπὸ τοὺς καλοὺς σκοποὺς ὅπου ἔχεις.

□

(*) Ὅσιου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Πνευματικὰ Γυμνάσματα, Μελέτη ΚΓ', σελ. 195-197, Ἐκδοτικὸς Οἶκος Βασ. Ρηγοπούλου, ἔκδοσις ζ', Θεσσαλονίκη 1971. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

